

Turinys

Credo

Spalio karoliukai	2
<i>Kun. Danielis DIKEVIČIUS</i> Biblijos žmogus mirties akivaizdoje	4
<i>Tomas VILUCKAS</i> Skaistykla – išgelbėjimo malonė	6
<i>Kun. dr. Algirdas JUREVIČIUS</i> Viešpaties rūpesčiai	8
<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Palaiminimai	9

Kronika

<i>Rūta TUMĖNAITĖ, Juozas LATVIS</i> Bažnyčios pulsas	12
<i>Jonas ŽEMAITAITIS</i> Tiesos ir meilės apaštalas	14
<i>Marie-Dominique PHILIPPE</i> Meilės gelmėse (ištrauka)	15
<i>Andrius NAVICKAS</i> Apie tiesos siekį ir žmogaus orumą	16
<i>Dalė GUDŽINSKIENĖ</i> Idealizmo žiedų šviesa	17

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Jūratė KUODYTĖ</i> Mirtis – gyvenimo dalis	19
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Nebūties baimė	21
<i>Vaidilė ŠUMSKIENĖ</i> Patirtis, kuri moko!	23
Klausimai ganytojams	25

Už gyvenimą ir gyvybę

<i>Inesa VAITKŪNAITĖ</i> Prakalbintas kurtumas	26
---	----

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Lobis	27
<i>Rasa DRAZDAUSKIENĖ</i> Senos geros knygos	30

Meno pasaulyje

<i>Arūnė JANKAUSKAITĖ</i> Muzikos garsai (XXVII) Džiazas	31
--	----

Mandagumas mūsų kasdieninis

Atsakome į skaitytojų laiškus	33
-------------------------------	----

Idomybės

Anuomet Japonijoje...	34
-----------------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Vėlinėms artėjant	35
--	----

Mieli bičiuliai,

ačiū Jums, kad vėl atsivertėte „Artumą“! Patikėkite: be galo gera žinoti, jog laukiate, skaitote, vertinate. O jeigu dar ir atsiliepiate, išsakote savo nuomonę apie straipsnius, – mums labai padedate jausti, kur link turime eiti, ir taip drauge galime kurti *artumą*.

Ištikimiausieji iš Jūsų, skaitantys šį žurnalą nebe pirmus metus, turbūt nenustebs, kodėl šiame numeryje, regis, vos tik įsibėgėjus rudeniiui, svarstysime apie *mirtį*. Artėjant Vėlinėms visi prisimename išėjusius artimuosius. Tuomet daugelis, gal tyliai, be žodžių, vieni drąsiau, kiti baugščiau, tikriausiai pagalvojame apie savąjį iškeliavimą. „O kas po to?..“ Taigi klausimas ir tema – amžini kaip gyvenimas! (Bet ar jis amžinas?!)

Ar ne keista, kad įžūliai drąsus nūdienos pasaulis ir jo žiniasklaida apie mirtį šneka (net su iškrypėlišku pasimėgavimu) kasdien, bet tik kriminaliniuose puslapiuose (jau dažnai perkeliame į pirmąjį)? Tad kas gi, jei ne krikščioniška spauda, išdrįs pažvelgti mirčiai į akis ramiai, be sensacijų, su viltimi.

Kita vertus, neužmiršome, kad spalio Lietuvos katalikams neatsiejamas nuo Rožinio. Kasmet rudeninių ūkanų bei pirmųjų šalnų metu vis iš naujo atrandū, kokia skaidri, kupina švelnumo ir šilumos šioji malda ir kokia ji teologiškai-kristologiškai teisinga. Jaunystėje niekaip negalėjau suprasti, kodėl tą nuostabiausią angelo Gabrieliaus pasveikinimą žmonės dažniausiai prisimena per laidotuves arba meldamiesi už mirusiuosius? Betgi kas geriau galėtų sujungti mūsų žemiškąją ir dangiškąją gyvastį, jei ne Marija, Jos vaidmuo Atpirkimo darbe tąsyk ir šiandien! Ir kas gražiau tai išreikštų, nei šios kelios paprastos eilutės:

Sveika, Marija, malonės pilnoji! Viešpats su Tavimi. Tu pagirta tarp moterų ir pagirtas Tavo Sūnus Jėzus. Šventoji Marija, Dievo Motina, melsk už mus nusidėjėlius dabar ir mūsų mirties valandą. (Beje, dėl lietuviško vertimo kartais vis dar iškyla klausimų – ar ne tiksliau ir gražiau būtų: „<...> Tu labiausiai palaiminta <...> ir palaimintas Tavo įsčių vaisius Jėzus <...>“?)

Regis, kartotum ir kartotum šiuos laiminančius bei palaimos prašančius žodžius, nelyg vaikas motinos glėbyje, klausytumeisi Jos pasakojimo bei drauge su Ja bandytumei suvokti anus keistus įvykius, kažkada gyvenime nutikusius, tačiau tebegyvus ir šiandien...

Todėl net ir ilgamečiai mūsų skaitytojai turbūt nenustebs, kad žurnalo viršeliui pirmąsyk panaudojome Rytų krikščionių ikonografijos kūrinį. Norėjome su Jumis ne tik pasidalyti mūsų tikėjimo brolių sakralinio meno perlu. (Be kita ko, daugelis mano bičiulių stačiatikių labai myli, vertina ir kalba katalikiškąjį Rožinį!). Juk ši Georgijaus Klotzo iš Kretos (Graikija, XVI a.) ikona – tai Džiaugsmo himno Marijai iliustracija. Ji tiesiog skambėte skamba visų nesuskaičiuojamos daugybės dangaus ir žemės šventųjų šlovini- mo, laiminimo, padėkos šūksniais Dievo Motinai, pagimdžiusiai ir atidavusiai mums Tą, kuris yra ir Jos gyvenimo, ir mūsų, ir visos visatos Išgelbėjimo istorijos centre, – Jėzų Kristų.

Laiminkite ir būkite palaiminti!

Darius Chmieliauskas

